

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **B. D.**
státní příslušnost Gruzie
t. č. v Pobytovém středisku Havířov, Na Kopci 5, 735 64 Havířov – Dolní
Suchá
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17. 9. 2020 č. j. OAM-539/ZA-ZA11-ZA22-2020, o
udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Česká republika **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 17. 9. 2020 č. j. OAM-539/ZA-ZA11-ZA22-2020 žalované Ministerstvo vnitra České republiky zastavilo řízení o udělení mezinárodní ochrany žalobci podle ust. § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) pro nepřipustnost této žádosti podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. V odůvodnění svého rozhodnutí žalovaný uvedl, že žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou žalobce podal dne 20. 8. 2020, je v pořadí již druhou a že důvody uvedené v této žádosti jsou opakovaně stejné jako uváděl v první žádosti ze dne 13. 3. 2019. V rámci řízení o opakované žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné vedení správního řízení a opětovné hodnocení důvodů jeho odchodu ze země původu a obav z návratu do vlasti. Žalovaný zdůraznil, že Gruzie s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie je považována za tzv. bezpečnou zemi původu, přičemž žalobce svým tvrzením neprokázal a ani žalovaný nemá k dispozici informaci, že by od ukončení předchozího správního řízení ve věci mezinárodní ochrany žalobce došlo k natolik závažné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.
2. Žalobce podal proti uvedenému rozhodnutí žalovaného včasnou žalobu, ve které namítal, že žalovaný v průběhu správního řízení porušil zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) v jeho ust. §1, § 3, § 50 odst. 2, 3 a 4 a § 52. Podle žalobce porušil žalovaný též ust. § 23c zákona o azylu, neboť nevycházel z aktuálních informací o zemi jeho původu. Žalobce poukázal na svoje tvrzení o tom, že má odůvodněný strach z návratu do země původu z důvodu pronásledování příznivci politické strany Gruzínský sen. Opakovaně byl napadán z důvodu podpory politické strany Sjednocené hnutí, neboť přesvědčoval voliče o prospěšnosti jeho strany a nabádal je k účasti ve volbách. Žalobce nebyl v průběhu řízení o své žádosti až do předání rozhodnutí poučen o tom, jakým způsobem probíhá řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu a za jakých podmínek dojde k zastavení řízení. Úkolem žalovaného bylo v tomto řízení posoudit nové skutečnosti a zhodnotit aktuální stav nebezpečí v zemi jeho původu, k čemuž však žalovaný nepředložil aktuální zprávy o této zemi a jeho žádost okamžitě odmítl. Rozhodnutí žalovaného je podle něj proto nezákonné a navrhoval, aby bylo zrušeno a věc byla vrácena žalovanému k dalšímu řízení.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2020 č. j. OAM-539/ZA-ZA11-ZA22-2020 a z obsahu připojeného správního spisu žalovaného téhož čísla jednacího a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s. ř. s.).

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 20. 8. 2020. Dne 25. 8. 2020 při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce jako důvod této žádosti uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá ze stejných důvodů jako v předešlém řízení. Ve vlasti byl napaden příznivci strany Gruzínský sen a tyto problémy z minulosti zůstaly. Dodal, že jiné důvody žádosti nemá. Z obsahu správního spisu krajský soud dále zjistil, že první žádost o udělení mezinárodní ochrany podal žalobce dne 13. 3. 2019 a jako důvod této žádosti uvedl, že byl koordinátorem během voleb a agitoval mezi lidmi. Když jej uviděli lidé ze strany Gruzínský sen, tak byl pod tlakem a fyzicky jej napadli. O této žádosti rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 16. 8. 2019 č.j. OAM-260/ZA-ZA12-ZA21-2019 tak, že žalobci žádnou z forem mezinárodní ochrany neudělil. Součástí správního spisu je zpráva odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky nazvaná „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ se stavem k červenci 2020.
6. Podle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřipustná, podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1.
7. Podle ust. § 11a odst. 1 zákona o azylu podá-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a to, zda uvedl nebo zda se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které
 - a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodu pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení,
 - b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
8. Podle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí z hlediska žalobních bodů uvedených v žalobě žalobce ze dne 15. 10. 2020 tak, že jak mu to ukládá dispoziční zásada vyjádřená v ust. § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Žalobce v žalobě odkázal na údaje, které žalovanému sdělil v rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 25. 8. 2020, tj. že má odůvodněný strach z pronásledování příznivci politické strany Gruzínský sen kvůli tomu, že přesvědčoval voliče o prospěšnosti a nabádal je k účasti u voleb, aby podpořili politickou stranu Sjedenocené hnutí. Žalobce tedy v žalobě sám potvrdil, že nynější žádost o udělení mezinárodní ochrany podal z naprosto stejného důvodu jako žádost první. Podle něj však žalovaný porušil ust. § 4 odst. 2 správního řádu tím, že jej až do předání rozhodnutí o jeho žádosti nepoučil, jakým způsobem probíhá řízení o opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany a za jakých podmínek dojde k zastavení řízení. S touto žalobní námitkou se krajský soud nemůže ztotožnit. Podle ust. § 4 odst. 2 správního řádu správní orgán v souvislosti se svým úkonem poskytne dotčené osobě přiměřené poučení o jejích právech a povinnostech, je-li to s ohledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Uvedené zákonné ustanovení ukládá správním orgánům

povinnost poskytovat přiměřená poučení o jejich procesních právech a povinnostech, což ovšem neznamená dávat účastníkům řízení poučení o tom, které rozhodné skutečnosti a důkazy mají v průběhu správního řízení uvádět či předkládat v zájmu dosažení pozitivního výsledku tohoto řízení. Potřebná poučení mohl žalobci navíc poskytovat kvalifikovaný právní zástupce, kterého si mohl zvolit anebo využít pomoci Organizace pro pomoc uprchlíkům, která byla za tímto účelem zřízena. Kromě toho převzal žalobce poučení pro žadatele o mezinárodní ochranu, což dne 21. 8. 2020 potvrdil svým vlastnoručním podpisem na výzvě k poskytnutí údajů k žádosti o udělení mezinárodní ochrany.

10. Žalobce dále žalovanému vytýkal, že „nepředložil zprávy o zemi původu a nevyhodnotil případné změny ve vztahu k jeho situaci“. Nadále pociťuje odůvodněný strach z pronásledování a nebylo tak najisto postaveno, zda se situace v zemi jeho původu změnila či nikoliv. Ani tato žalobní námitka není důvodná. Z obsahu správního spisu bylo zjištěno, že žalovaný měl k dispozici shora citovanou zprávu „Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ z července 2020. V odůvodnění svého rozhodnutí pak zdůraznil, že Gruzie je s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie nadále dle vyhlášky č. 328/2015, kterou se provádí zákon o dočasné ochraně cizinců, považována za tzv. bezpečnou zemi původu. Žalovaný tak dovedl, že od ukončení správního řízení o první žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany nenastala žádná nová skutečnost, která by mohla mít za následek nebezpečí pronásledování žalobce ve smyslu § 12 písm. b) zákona o azylu či nebezpečí vážné újmy podle § 14a téhož zákona. Při seznámení s podklady pro rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany dne 3. 9. 2020 žalobce uvedl, že informace dostupné na internetu o Gruzii nejsou mnohdy pravdivé, že má informace od rodiny z Gruzie, že tam není klidná situace, dochází k vraždám a únosům lidí. Na ulicích jsou běžné hádky mezi stoupenci jednotlivých politických stran. Žalobce však nenavrl žádné jiné další podklady pro vydání rozhodnutí o jeho žádosti o mezinárodní ochranu ani neoznačil konkrétní zdroj informací nebo důkazy svědčící o tom, že v jeho případě Gruzii jakožto bezpečnou zemi původu považovat nelze.
11. Jako nedůvodná hodnotí krajský soud i žalobou vytýkaná porušení jednotlivých ustanovení správního řádu žalovaným, neboť tato vytýkaná porušení byla v žalobě uvedena toliko nepřezkoumatelným, nekonkrétním způsobem. Krajský soud proto uzavírá, že žalovaný nepochybil, když žádost o udělení mezinárodní ochrany žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou podle shora citovaného ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu a řízení o této žádosti podle ust. § 25 písm. i) tohoto zákona zastavil.
12. Ze shora uvedených důvodů krajský soud žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl v souladu s ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., přičemž v této věci rozhodl bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 s. ř. s.
13. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému žádné prokazatelné náklady v souvislosti s tímto řízením nevznikly (ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.).

Poučení:

[Zadejte text.]

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 18. 3. 2021

JUDr. Petr Indráček
samosoudce